

był tu właściciel - Febus - stał się teraz Bakoh
właścicielem"⁵².

37-40. Cztery epigramy Luksoriusza, poety z VI w. piszącego na
dworze Wandalów w Afryce północnej:

I Do czytelnika

"Czytelniku czcigodny, przecież masz niemało
dobrych wierszy odpowiednich dla gustu każdego.
W jakim celu do ręki wzięłeś tę książeczkę,
pełną prostych myśli, niedojrzałe dzieło mych igraszek.
Ale jeśli gustujesz w tych wierszach uczonych,
bez blasku, ale w trudzie tworzonych,
bez ozdób i przepychu zbytniego,
to wówczas znalazłeś i ochoczo zaczynaj
i zrywaj z beztroską zabawą przeszłości"⁵³.

II Do książki

"Jeśli książeczko twoja droga do domów,
w których przechowują książki
ludzie bogaci, i do pysznego forum,
gdzie każdy ma w tobie upodobanie -
dobiegła końca,
jeśli już poszła precz od twórcy,
u którego w nędznej chacie
tylko robactwu służyłaś za pożywienie,
jeśli wzrok na ciebie rzuci pogardliwy
prostak kartagiński albo też rzymski,
to dokonaj żywota takim skromnym dwuwierszem:
Lepiej życie spędzać przy ognisku ojczystym,
aniżeli szukać wątpliwej u obcych pochwały"⁵⁴.

III Epitafium⁵⁵

"Nic mi śmierć nie uczyni, po sobie pomnik zostawiam,
jedynie ty książko żyj nadal, nic mi śmierć nie uczyni".

IV Przedmowa

"Drobiazg, który bawi, którego doświadcza wiek młody,
w którym skrzęć dowcipem czar słowa to dzieło
zawiera. Ty czytelniku, sercem doświadczony,
wszystko rozważ i zbieraj to, co się podoba"⁵⁶.

41. List św. Hieronima z roku 384 do Eustochii:

"Pergamin zaprawia się kolorem purpurowym, złota używa się